

[Udenrigsministeren.]

nende for de unge, der tager en sådan opgave op, og derfor håber jeg også inderligt, at vi får mange til at gøre det.

Jeg ved ikke, om den specielle garantiordning for private investeringer er den bedste form. Det vil være én af adskillige former i u-landsarbejdet. Det er vistnok rigtigt, at det er gået lidt langsomt med overvejelserne omkring etableringen af en sådan garantiform. Vi søger at skabe den på fællesnordisk basis. Jeg mener, det ville være heldigt, om vi kunne nå frem hertil, og jeg skal gerne for mit vedkommende holde øje med, hvorledes det går med dette arbejde, så at vi får det fremskyndet så meget, som det nu er muligt. Men jeg vil gerne understrege over for det ærede medlem uden dermed på nogen som helst måde at gå ind for neokolonialismetankegangen, at vi skal forstå, at i visse lande vil det utvivlsomt være helt udelukket, at denne form for u-landsindsats overhovedet kan trives, i andre lande vil det være vanskeligt, og i en tredje gruppe af lande vil man hilse det særdeles velkomment. Jeg mener, det bør indgå i vort samlede u-landsarbejde.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne takke for tilslutningen til forslaget.

Lembourn: Jeg har lidt vanskeligt ved at forstå, hvorfor det ærede medlem fru Else-Merete Ross var så ophidset. Jeg har ikke i det, jeg sagde her, anklaget eller sagt noget nedsettende om Mellempfolkeligt Samvirke, tværtimod. Jeg sagde, at det arbejde, man havde gjort, var udmærket, og jeg påpegede netop, at det administrative apparat var så hårdt presset, at man ikke kan forlange, at Mellempfolkeligt Samvirke og styrelsen påtager sig ret meget yderligere ud over det, man gør i øjeblikket.

Det er ikke rigtigt, at der ikke er job nok. Det er ikke rigtigt, at der ikke i u-landene er efterspørgsel efter unge med håndværksmæssig og faglig kunnen. Der er masser af job, og dette, at man skaber kontakt med u-landsregeringerne for at få oplysninger om disse job, betyder jo ikke, at man skal direkte rulle op og være godgørende med små frivillige i posen, men man skal gøre opmærksom på, at man kan tilbyde hjælp, og man kan tilbyde unge,

der har den og den uddannelse, og det er noget ganske andet. Jeg forstod det nærmest sådan, at det ærede medlem først påstår, at jeg har sagt noget, jeg ikke har sagt, og derefter angriber det, jeg ikke sagde.

Jeg takker den højtærede udenrigsminister for velvilligt svar. Jeg er nu af den opfattelse, at velvilje ikke er nok i denne sag. Det er ikke om en måned eller et år, det drejer sig om. Vi har ikke ret lang tid at lade dette vokse i. Den højtærede udenrigsminister mente, at vi skulle lade u-landskorpset vokse langsomt. Jeg mener, vi skal lade det vokse meget hurtigt. Det amerikanske fredskorps voksede på nogle ganske få år fra 0 til 15.000, og det vokser stadig. Og i Tyskland, England og Frankrig vokser også korpserne meget stærkt, så jeg kan ikke se, hvorfor vi ikke skulle prøve det for vort vedkommende også. Det må kunne gøres hurtigere. Det er ideerne, der skaber tingene, og ikke omvendt. Derfor vil jeg til slut sige, at jeg agter at undersøge muligheden for, at der bliver taget initiativ i denne sag.

Morten Lange: Jeg skal blot sørge for, at den højtærede udenrigsminister ikke går herfra med den tro, at jeg sigter ham for neokolonialisme. Jeg sigtede ikke engang det ærede medlem hr. Knud Thomsen for det. Jeg gjorde blot opmærksom på, som den højtærede minister selv gjorde det i sin replik, at i en lang række lande vil den private investeringsform, som blev lagt frem som en af mulighederne, medføre beskyldninger for neokolonialisme. Disse beskyldninger er såmænd ofte falske — det er ikke for det — men det spiller i og for sig ingen rolle, om de er falske eller ej; det spiller en rolle, om de pågældende lande har den opfattelse, for så kan det ikke nytte, at vi prøver at bruge en form, som de synes er forkastelig. Omtrent det lå der i mine bemærkninger. De er herigennem blevet så klare, at jeg ikke tror, de kan misforstås, og de har givetvis ret stor betydning for de midler, vi skal anvende.

Jeg tror altså, at en temmelig stærk offentlig kontrol med offentlige investeringer direkte over offentlige midler nok er den rigtigste og sikreste metode. Det har flere implikationer end dem, jeg har gjort opmærksom på her, men de mere generelle